

RUGBY

- ATACUL -

Viorel Morariu

2006

În toate sporturile de echipă, componenta care asigură spectacolul sportiv, atrage spre stadioane zeci de mii de pasionați, iar spre T.V. milioane de telespectatori, este **ATACUL!**

Marile vedete sportive, creatorii spectacolului și implicit ai resurselor financiare necesare vieții sportului și a dezvoltării lui, sunt **atacanții**.

Importanța atacului în jocul de rugby

- **A înscrie puncte mai multe decât adversarul**, constituie însăși rațiunea disputării unui joc sportiv.
- Numai un **foarte bun atac** conduce la înscrierea de puncte.
- **Atacul** în jocul de rugby este mult **mai dificil** de realizat **decât apărarea** deoarece apare un element nou și anume posesia balonului. Acesta trebuie jucat rapid, utilizând o gamă largă de tehnici și tactici, aplicate în fracțiuni de secundă sub presiunea apărării.
- Prin specificul său, jocul de rugby, impune atacantului **cunoașterea** în fiecare moment a **așezării în teren a adversarilor**, aflați în fața sa, simultan cu **poziția coechipierilor** aflați în spatele său și care sunt participanți la faza de atac.

Importanța atacului în jocul de rugby

- Obligativitatea regulamentară de **a pasa** cu mâna balonul partenerului, **numai înapoi**, precum și forma ovală a mingei sunt particularități ale jocului care necesită **clarviziune, imaginație, o perfectă tehnică individuală** și o foarte bună comunicare (gestuală și verbală) cu partenerii de joc.
- **Alegerea optimă** a atacantului **de a face o pasă** unuia sau altuia dintre parteneri **sau a șuta balonul** într-o zonă sau alta a terenului, utilizând în ambele cazuri tehnicile cele mai potrivite, **presupune o foarte bună cunoaștere a jocului**, precum și stăpânirea unor procedee tehnice de înalt nivel.
- Suportul “material” al unui bun atac se bazează pe **viteza, forța și anduranța** jucătorilor. Elementul fizic, domină rugbyul modern în toate componentele sale.

Principiile atacului în jocul desfășurat

- **Așezarea largă**, cu distanțe mari între atacanți, precum și poziția avansată a acestora necesită o perfectă tehnică a pasei și a recepției balonului. Scopul acestei așezări este **trecerea rapidă în câmpul advers** (trecerea liniei avantajului). Astfel **se realizează dezechilibrul** esențial în jocul de rugby între numărul de jucători “în joc” și cei “în afară de joc” în favoarea echipei în atac.
- Realizarea de **spații largi**, care să permită atacanților, chiar dacă nu se realizează “omul în plus”, să ajungă în **situația de 1 contra 1**, unde calitățile și abilitățile unui **atacant poate să-i permită acestuia să-și “bată” adversarul**.
- **Spațiile largi** permit efectuarea unor scheme bazate pe schimbări de direcție sau **penetrarea apărării în intervalele** ce se crează în sistemul defensiv advers.
- Efectuarea de **pase sărite** prin spatele propriilor atacanți și creerea de “**ținte false**” pentru apărarea adversă. În acest fel se **fixează apărătorii** adversi care nu vor mai putea face o apărare glisantă și deci nu vor mai putea realiza un “apărător” în plus.

Principiile atacului în jocul desfășurat

- **Așezarea și reșezarea rapidă** pe axa laterală terenului, la distanțe mari între atacanți și în poziție cât mai avansată, în funcție de viteza de ieșire în apărare a adversarului și a posibilităților tehnice proprii. Acest gen de atac se utilizează, în principiu, atunci când în prealabil au fost fixați pe un front îngust cât mai mulți adversari și **s-au creat premisele existenței “omului în plus”**. Acesta poate să fie un membru din linia inițială de atac sau un atacant intercalat (ex: fundașul, aripa părții închise).
- **Plasarea unor înaintași** în fața sau în spatele jucătorilor liniei de $\frac{3}{4}$, de obicei după o margine și mai rar după grămezi spontane sau moluri, va crea fie “omul în plus” prin intercalarea acestor jucători, fie “ținte” false pentru apărători care vor fi astfel anulați. Această plasare poate crea deasemenea un atac în forță a acestor înaintași, la distanță de punctul de fixare inițial și **care vor angaja în apărare jucători din linia de $\frac{3}{4}$ adversă**. În acest fel, jucătorii din propria linie de $\frac{3}{4}$ vor putea crea “omul în plus” printr-o reșezare rapidă pe zone libere.
- **Eșuarea unui atac desfășurat** din cauza unui sistem defensiv bine organizat, **obligă** atacul să se reorganizeze prin readucerea balonului spre înaintași pentru **creerea unui atac pe spațiu îngust** care să concentreze apărători în acel spațiu și care să permită **relansarea unui nou atac desfășurat**.

Principiile atacului în jocul grupat

- Avansarea cu balonul, pe un **front îngust**, cu jucători aflați la foarte mică distanță sau chiar legați între ei și care se bazează pe elemente de **forță și viteză de penetrare** în dispozitivul defensiv advers.
- **Scopul atacului grupat este spargerea liniei defensive** în vederea marcării de puncte sau concentrarea unui număr mai mare de apărători față de atacanți pentru realizarea “omului în plus” în jocul desfășurat (principiul concentrării-deconcentrării).
- Cele două tipuri consacrate de **atac grupat** sunt: **grămada spontană și molul**.
- **Grămada spontană** se crează de un jucător “vârf de lance” care avansează în forță în profunzimea apărării adverse până când este placat și balonul este la pământ. Este extrem de important ca jucătorul atacant placat să poziționeze balonul spre câmpul său de joc. Jucătorii proprii, în suport imediat “curăță” zona prin împingerea adversarilor, înglobarea balonului în grămada spontană proprie și eliberarea acestuia la momentul optim.

Principiile atacului în jocul grupat

- **Molul** este, probabil, arma cea mai redutabilă în jocul modern. Un mol bine organizat, format din jucători puternici, în marea majoritate a cazurilor înaintași, are avantajul că prin înaintare concentrează apărătorii care eliberează spații ce pot fi exploatare în atac de “omul în plus”. Echipa care atacă prin mol are două avantaje majore: poate avansa datorită faptului că la un număr egal de jucători atacanți-apărători, apărătorii trebuie să păstreze câte un jucător pe cele două flancuri pentru stoparea unui eventual atac pe lângă mol ceea ce conduce la diminuarea forței apărătorilor. Prin manevre conduse cu inteligență se poate exercita presiune pe grupajul advers, pe o parte sau alta a acestuia acolo unde rezistența acestuia e mai slabă. Cunoscut sub numele de “mol rulant” avansarea acestuia este asigurată. În această situație prăbușirea molului sau intrarea adversarului în mol din lateral sunt greșeli de regulament care pot aduce atacantului puncte sau câștig de teren. La greșeli succesive de acest fel, în apropierea terenului de țintă advers, atacantul poate obține o încercare de penalizare.
- **Păstrarea posesiei** balonului în jocul grupat este **prioritatea absolută** a atacanților și permite desfășurarea atacului în toate formele lui. Pierderea balonului este extrem de periculoasă și crează mari dificultăți echipei pierzătoare care trebuie să-ți schimbe tot dispozitivul de așezare și atitudine din atac în apărare.

Principiile atacului în jocul grupat

- Numărul de jucători atacanți, în jocul grupat nu trebuie să fie mai mare decât cel necesar pentru succesul fazei. Se va evita astfel punerea în afară de joc, a unui număr de atacanți fără a fi nevoie. Acei jucători care nu sunt necesari pentru câștigarea balonului vor putea fi utilizați în jocul de atac care urmează.
- Momentul oportun de scoatere a balonului din grupaj (grămadă spontană sau mol) are o importanță capitală în valorificarea jocului grupat. Astfel, pentru atacuri desfășurate și lovituri de picior în teren, balonul trebuie scos foarte repede pentru a nu permite adversarilor o bună replasare în defensivă. Pentru baloanele care urmează să fie trimise în margine și pentru loviturile de picior căzute, balonul poate fi ținut mai mult în grupaj, pentru asigurarea unei bune transmiteri a balonului și al unui bun plasament al șuteurului.

Principiile atacului în jocul cu piciorul

Considerăm că jucătorul care șutează este întodeauna în atac, indiferent în ce zonă a terenului s-ar afla.

Plecând de la această remarcă, loviturile de picior au un accentuat aspect tactic, iar tipul de lovitură de picior se alege în funcție de poziția în teren, așezarea adversarului, valoarea tehnico-tactică a acestuia, starea terenului și direcția vântului, scorul și minutul de joc și chiar a manierei de arbitraj.

- **Lovitura de picior din proximitatea propriului teren de țintă** trebuie să vizeze trimiterea balonului direct în margine, cu câștig maxim de teren, pentru scoaterea propriei echipe de sub presiunea adversarului.
- **În zona dintre linia proprie de 22m. și centru** este recomandabilă o gamă mai largă de lovituri de picior:
 - **Lovituri lungi pentru câștigare de teren** (cu ieșirea regulamentară a balonului în margine).

Principiile atacului în jocul cu piciorul

- **Lovituri lungi pe spații libere** cu efectuarea unei urcări rapide și organizate în apărare a echipei ce a șutat, pentru evitarea declanșării unui contra-atac și obligarea adversarului să șuteze. Dacă după șutul acestuia balonul iese în afara terenului de joc, atacantul va beneficia de repunerea balonului la margine, iar dacă balonul nu iese afară, echipa atacantă, va putea organiza un contr-atac sau va executa o nouă lovitură de picior care să pună adversarul în dificultate.
- **Lovituri lungi și înalte** care să ducă balonul adânc în câmpul advers și unde să poată fi reprins de către echipa care a șutat sau în caz contrar să blocheze adversarul la locul de cădere a balonului realizându-se astfel un important câștig de teren cu șanse de recuperare a balonului. Ele sunt cele mai recomandabile.
- **Lovituri scurte** în spatele primei linii defensive (peste sau printre adversari). Ele se pot executa atunci când între prima și a doua linie defensivă există un spațiu suficient pentru recuperarea balonului. Această categorie de lovituri este dificil de executat și necesită o foarte bună tehnică deoarece o lovitură de acest gen incorect executată poate permite adversarului un contra-atac extrem de periculos. Ele sunt mai puțin recomandabile.
- **În zona dintre centru și linia de 22m. adversă** se pot executa aceleași tipuri de lovituri de picior de picior descrise la zona anterioară, la ele adăugându-se:
 - **Loviturile laterale** pentru lansarea aripilor
 - **Loviturile așezate**
 - **Loviturile de picior căzute**

Principiile atacului în jocul cu piciorul

- **În zona dintre linia de 22m. adversă și linia de țintă adversă** se recomandă reducerea numărului loviturilor de picior, iar execuția acestora se va face numai atunci când posibilitatea recuperării balonului e maximă. În funcție de condițiile de joc, în această zonă se vor utiliza în special:
 - **Loviturile așezate**
 - **Loviturile de picior căzute**
 - **Lovituri de picior în margine** după acordarea unei lovituri de pedeapsă pentru continuarea jocului cu un **mol penetrant**.

Concluzii

- Dintre sporturile de echipă, jocul de rugby face parte din categoria celor mai spectaculoase. În numai 10 ani de la trecerea la profesionism, evoluția jocului a fost impresionantă. Jucătorii profesioniști, și-au dezvoltat aptitudinile, fizice și tehnico-tactice la un nivel incomparabil cu cel din “era” amatorismului. Viteza și forța de joc, dublate de tehnici și tactici aproape de perfecțiune, au făcut ca durata de joc efectiv să crească cu peste 50%, iar păstrarea posesiei balonului și numărul de lansări succesive ale atacului crează un spectacol sportiv de înaltă ținută.
- Jucătorii, antrenorii, arbitrii și conducătorii echipelor, au înțeles că spectatorii, sponsorii, mass-media sunt atrași spre rugby numai când spectacolul sportiv este asigurat, iar disputa sportivă se bazează pe respectarea regulamentului de joc, a adversarului, arbitrului și a spectatorilor.
- Jocul brutal și antijocul paralizează atacul, “omoară” spectacolul sportiv și îndepărtează copiii care ar dori să practice acest sport.
- Câștigarea unui joc și chiar a unei mari competiții cu mijloace lipsite de fair-play sunt incompatibile cu valențele acestui sport creat pentru educarea tinerilor, formarea de caractere corecte, puternice și care văd în adversar un partener demn de respect și în final un posibil prieten.

Concluzii

- Stoparea atacurilor, oprirea atacanților cu mijloace corecte face din rugby “un sport de golani practicat de gentelmani”.
- Atacul în jocul de rugby se poate face printr-un număr impresionant de combinații tehnico-tactice, iar echipa care-și pune în valoare calitățile și “citește” slăbiciunile adversarului va câștiga jocul. Rugby-ul este un sport al inteligenței, curajului, al muncii asidue în antrenamente.
- A nu respecta aceste virtuți, chiar dacă se utilizează un balon oval, face ca rugby-ul să devină un “joc de golani”.